

70. после г. 1346.

*Доброслава са децом продаје свој двор у Призрену
Ману, Драгичину брату.*

† Кръсть Доброславинь Каросове хтере † кръсть сина је Пръвослава † кръсть другогa је сина калугера Никодима † кръсть хтере је Раге † кръсть мегнице је Белехнине хтере Богославе † кръсть друго сумегнице Бабице † кръсть сумегника Доброслава попа, Обетька зети † кръсть (Со)финь и всехъ је детець † кръсть Милошевь Кукичина зети † кръсть Раиковь и брата му Богдана, Кюрини внуци и прие † кръсть Доброславе (съ сино)мь си Пръвославомь за вьсе сумегнике и суроднике; ако име що говорити, а Пръвославъ да одговарать, а купьць да је свободнь.

Въ име Отца и Сина и Светога Духа. ІА Доброслава Каросова хти и с моими више уписаними, съ лубовию и съ хтениемъ постависмо чьстни и животворещи † кръсть Ману Драгичину брату и продасмо му дворъ нашъ т ъ а ширина би двора тога от Бабичине земле седьмьнадесятъ лакть, а узь Велехнину землю тридесети лакть, а узь Раикову и узь Богданову землю дине тридесетъ лакть, а узь царевь врьть и дольне стран на двадесетъ и тедьнь лакть. Цена би двора тога осмь литрь сребра.

. . . . ть двора тога свободнь с коловозомь; да одньска да си облада Мано онии дворомь јако и суши бащиникь луби имати харисати, прикисати, продати, за душу дати али заменити.

Кто ли се наге од насъ или од нашега рода пос некоје време Мана а за онъзи дворъ що му продасмо, да се не чуе (въ) всакомь суде цареве и црьковномь и да платимо налогию црькви.

А тому сведоци: попъ Дабиживь, попъ Пелача, Ивань Милановь зеть, . . . ко Раиковикь, Степаниць Радовань, Добромирь Милевь зеть, П . . . шинь Смиль, Бабица, Калоань Зин(ин)ь, Гурко, Милошь Кукица, . . . рь Сикирица, Михо Тельчарь.

† намик Никола од Матере Божие Призреньске написа и по(тписа).

На полеђини стоји † Мано Драгичинь брать.

Оригинал на пергаменту, нађен од М. Милојевића у Призрену, штампан у Гласнику XXXV—119.